

MURÁNSKE NOVINY

5

III. ROČNÍK • DVOJMESAČNÍK • OKTÓBER 2010

0,20 €

Z úcty k starším

Báseň pre starkú

Mgr. Janka Murková

Ubehlo to rokov nemálo,
keď v postieľke na teba čakalo
maličké stvorenie – čakajúce
na tvoje láskavé pohľadanie.

Ubehlo to rokov odvtedy
a veľa v rieke pretieklo vody,
keď si ma učila pesničky,
s trpezlivosťou odriekala básničky.

Ej, ubehlo to rokov, starká moja,
vždy nežná ruka tvoja
pomohla mi, bola mi oporou
stáť pevne na zemi, no s pokorou.

Ej, ubehlo to rokov premnoho,
keď si mi radila
pre koho žiť sa oplati
a čakať na nepatrné zázraky,
ktoré život prináša so sebou.

Starká moja, dala si mi toho veľa
a keď tu teraz hľadím na teba,
chcem ti povedať: „Z hĺbky svojej duše
ŕa milujem, za tvoju starostlivosť a lásku
ti z celého srdca ďakujem!“

Jeseň

Irenka Hegerová

Krásne údolie Muráňa – úsmevné.
Kladie nám do srdca potešenie:
slávika spev, milú krajinku,
prírody rozkoš, radosť z oddychu.

Jeseň už pomaly potichu prichádza,
z lesných stromov listie padá.
Rozfúkané je v horských kotlinách,
farbami dlhý žiari hora i mach.

V lese nastáva tíš jesene.
Zbieram si listy stromov farebné.
Spomienky budú to pekné, moje
na hory muránske, úsmevné údolie.

Foto: Mgr. Juraj Kochjar

Milí naši,

som veľmi rád, že sa vám môžem opäť v ten-
to krásny jesenný čas osobitne prihovoriť.
Ako je vidieť všade vôkol nás, mesiac
október priniesol so sebou širokú pa-
letu pestrých farieb. Príroda sa zme-
nila doslova v umelecké dielo. I člo-
vek nachádzajúci sa vo fáze jesene
svojho života sa ním sám stáva. Au-
torom tohto diela je majster život.
Tvaroval a formoval ho svojimi
skúškami, radosťami i starosťami.
Muselo ubehnúť mnoho jarí
a jesení, ktorými sa striedali dō-
ležité miľníky života, aby napokon človek
uvidel toto dielo v jeho celkovej podobe. Teraz
nastáva ten správny čas pouvažovať nad ním
a zhodnotiť ho.

Drahí spoluobčania, čas života je neúprosný, svojvoľ-
ne farbí vlasy na bielo a brázdí vráskami tvár. V práci

a starostlivosti o rodinu mliňali sa vaše roky.

Svojou prítomnosťou, svojim každodenným
pohybom rúk a umu ste zaplnili chvíle
nejedného dňa. Dospelí ste k vzác-
nym životným skúsenostiam a
múdrostiam, ktoré dnes môžu
byť nápomocné a užitočné
vaším deťom, vnúčatám
a pravnúčatám. Patrí vám za
to všetko veľká vďaka!

Dovoľte mi, aby som
vám v mene svojom
i v mene obecného zastu-
piteľstva zaželel pevné zdravie,
veľa každodenných radosť a nech
vám nezhasína nadšenie pre všetko
dobré a krásne, čo vás v živote obklopuje.

Ing. Roman Goldschmidt
starosta

Prežitie v divočine - putovný tábor Muránskou planinou

V dňoch 6. – 8. augusta sa
na Muránskej planine odohrá-
val v poradí už siedmy ročník
detského putovného tábora.
Sedemnást' detí z Revúcej,
Revúckej Lehoty, Muráňa,
Tisovca a Komárna zdolávalo
v sprievode pracovníkov ná-
rodného parku a dobrovoľní-
kov nielen Muránsku planinu,
ale aj samých seba. Mať na
pleciach plne naložený batoh,
spacák a karimatku, za chrb-
tom búrku a pred sebou trasu
dlhú niekoľko kilometrov, to
veru nie je pre slabé pova-
hy a rozmazané deti! A tie
naše deti, vrátane najmlad-
šieho sedemročného Jakuba
Lukáča, nám teda ukázali, že
vedia zaťat' zuby a popasovať

sa s každou nástrahou prírody. Čo sa týka počasia,
zažili sme naozaj skoro všetko: slnko, búrky aj hmlu
ako mlieko. Napriek tomu nás dobrá nálada ani raz
neopustila. Veď sme boli na prežití v divočine!

V mieste spoločného bivaku – na Nižnej Klakovej sme
si všetci – deti aj dospeláci zmerali svoje sily, rých-
losť a obratnosť v rôznych súťažiach a napriek ma-
ximálnemu úsiliu nás- dospelákov sa nám nepodarilo
deti poraziť a odišli sme bez cien a s dlhým nosom.
Tmu sobotňajšej noci potom rozháňal oheň táboračka,
v ktorom sa opekala slaninka a špekačky – tá najlepšia
odmena po náročnej túre. V nedeľu nás čakal už len
presun do civilizácie, nuž a doma netrepeľiví a zvedaví
rodičia a starí rodičia, dobrý neskorý obed, teplá sprcha
a vlastná posteľ.

Na záver tu mám ešte odkaz. Milé dievčatá a chlapi-
ci, boli ste všetci skvelí a môžete byť na seba hrdí.
Tábor ste zvládli vynikajúco a verím, že o rok sa opäť

stretneme a spoločne prežijeme niekoľko dní v divočine
Muránskej planiny.

V mene Správy NP Muránska planina ďakujem ľu-
ďom, ktorí sa akokoľvek podieľali na jeho organizácii
a realizácii – najmä vedúcim skupín z radov dobrovoľ-
níkov – Zdenovi Pochopovi, Katke Bujňáckovej, Petrovi
Mlákyovi, Tomášovi Balcovi, Ivovi Hepkovi, Edovi Gof-
fovi, Matúšovi Hudákovi a Stanovi Kamenskému, ako
aj našim verným sponzorom – Erikovi Málíkovi (Šport
Erik Málík Revúca), Jánovi Maukšovi (JM Šport Re-
vúca), Táni Krškovej (Knihkupectvo KnihaArt Revúca),
papiernictvu CompAct spol. s r.o., Martinovi a Ľubomí-
rovi Rolincovcom (Foto Studio Rolinec) a Občianske-
mu združeniu Off Road Club Tisovec, ktorí finančne
i materiálne podporili v poradí už siedmy ročník tábora

Ing. Jana Šmidtová,

Správa NP Muránska planina

Foto: Peter Mláky

O RODEU 2010 VESĽO I VÁŽNE

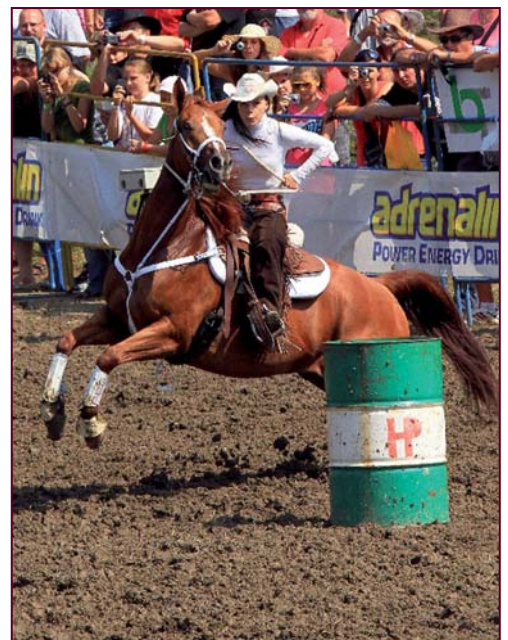
Už je to veru tak: muránske RODEO v auguste oslávilo svoju dospelosť – teda XVIII. ročník. Prekonalo svoje detské roky a dnes už vieme, čo môžeme od tohto vyhľadávaného podujatia na Pe-proviciách očakávať. Termín v polovi-ci augusta je super, lebo slnko je ešte prajné, a tak aj kovbojské klobúky išli na odbyt. V piatok v noci však výdatne lialo, a preto sme v sobotu premávali či prešlapovali po poriadnej lúčnej čvach-tanici, ktorá sa však postupne tratila. Ale mladé devy aspoň mali možnosť predviesť pestrofarebné gumáčiky, kto-ré sú v súčasnosti „in“. A mladí muži? Jednoducho bosí čľapkali po hojnóm blate. Zdá sa, že cudzích návštevníkov bolo toho roku viac ako domorodého obyvateľstva. Cudzí boli i bitkári a hoci tiekla aj krv, ochrancovia zákona ich včas zvládli. Obdivovali sme nielen súťažiacie

koníky, ale neplánovane na nesúťažnom priestore aj motorkárov. „RODEO v Muráni si nenechal ujsť ani najmenší dospelý motorkár a najväčší pes motorká-rov z Čiech,“ žartoval pán Václav Vrbjar obklopený svojimi českými priateľmi, ktorí sa na RODEO veľmi tešili. Mnohí najmä zo vzdialenejších oblastí zavítali na túto oslavu krásy a ladnosti trénovaných koníkov na autách, ale aj my, ktorí sme sa rozhodli pre pešiu

túru, sme to zvládli bez problémov. K spomienkam na RODEO sa vraciame väčšinou s pocitmi pohody, relaxu, ale aj s nostalgiou, že XIX. ročník sa uskutoční až v lete o rok. Tak si ho, ctení hostia z iných oblastí i rodáci z Muráňa, samozrejme i Muránčania zaradte medzi budúcoročné dovolenkové aktivity už teraz!

-RS-

Dôchodcovia na kúpalisku vo Vrbove

Foto: S. Kubišová

Najmladšia účastníčka zájazdu Katka Vrbjarová (vnučka Mariky Vrbjarovej).

Súčasťou malebného Spiša je aj obec Vrbov, učupená v doline v blízkosti Vysokých Tatier a Levočského pohoria. Táto čarovná podtatranská dedinka je krásna svojimi vzácnymi kultúrnymi pamiatkami a vyhľadávaná turistami najmä kvôli kúpalisku. Obec si získala pozornosť vďaka navrhnutým geotermálnym vrtom s teplotou vody 56 °C a 59 °C. Dobrému menu sa táto obec teší nielen na Slovensku a v Čechách, ale aj v Poľsku, Maďarsku a Nemecku, lebo túto vodu možno využívať po celých dvanásť mesiacov.

Dňa 11. augusta 2010 sa vydal plne obsadený autobus s členmi Jednoty dôchodcov z Muráňa na cestu za obľúbeným vodným relaxom do tejto obce. Po dvojhodinovej jazde sme dorazili na miesto určenia. Krásne slnečné počasie, termálna voda, príjemné prostredie s množstvom stromov a zelene, v neposlednom rade aj výborné služby prispeli k pohode zúčastnených. Vďaka výboru Jednoty dôchodcov v Muráňi za zorganizovanie vydareného zájazdu.

Adela Michalská

Kol'ko je v obci Muráň ľudí od 60 hore? Aktuálny stav v septembri 2010 : spolu 219, z toho 121 žien a 98 mužov

ROČNÍK	POČET	Z TOHO MUŽI	ROČNÍK	POČET	Z TOHO MUŽI
1918	2	0	1935	8	2
1919	0	0	1936	3	1
1920	0	0	1937	5	2
1921	2	1	1938	5	2
1922	3	1	1939	8	5
1923	0	0	1940	12	4
1924	3	1	1941	9	6
1925	2	1	1942	7	2
1926	3	1	1943	8	4
1927	6	1	1944	13	5
1928	4	3	1945	11	7
1929	3	0	1946	16	7
1930	11	1	1947	17	7
1931	6	3	1948	14	6
1932	5	2	1949	12	6
1933	1	0	1950	18	14
1934	4	2	SPOLU	219	98

Mgr. Ján Svoreň

SENIORI – JUBILANTI SPOMÍNajú

Spoločná práca manželov Repákovcov v obchode v roku 1947.

„So všetkým si viem poradiť...“

Pani MAGDALÉNA REPÁKOVÁ sa 6. augusta 2010 dožila krásneho životného jubilea 80 rokov. Ochoťne nám odpovedala na otázku, aké sú jej spomienky, aký je jej pohľad späť, teda na uplynulé roky jej života.

„Ako každý život aj ten môj sa skladá z určitých etáp. Do prvej etapy patrí detstvo a hlavne moje priateľky z detstva Marienka Lukašová a Gizka Beňová. Ani jedno stretnutie s nimi sa nezaobíde bez spomienok. V tom čase neexistoval televízor, ale ani rádio. Muselo nám stačiť vzájomné rozprávanie príhod, počúvanie rozprávok...“

Svadobná fotografia Magdalény, rod. Jambrichovej a Juraja Repáka z roku 1946.

S manželom Jurajom Repákom z Muránskej Dlhej Lúky som sa spoznala na futbale. On bol futbalista a hrával za Muráň. My dievčatá sme futbal mali rady ako fanúšikov. Prvýkrát ma išiel odprevadiť po zábave na ihrisku. Po uzavretí manželstva sme sa snažili jeden druhému prispôbiť a nasledovať sa. Napríklad, keď sme obaja pracovali v obchodnom sektore. Spolu sme vychovali štyri deti: dve dcéry a dvoch synov. S manželom sme spolu prežili 25 rokov. Asi rok bojoval so zákejnou chorobou a zomrel ako 50 ročný. Pri štyroch deťoch sama – to bolo dosť namáhavé, ale som sa nevzdávala. Vždy som sa o ne starala s tou najväčšou materinskou láskou.

Teraz žijem sama. Prežila som toho dosť, ale zvládla som to. Dožila som sa svojho významného jubilea, ktoré som oslávila obklopená tou najväčšou láskou mojich detí, vnúčat, pravnúčat a ostatnej blízkej rodiny. Bol to môj deň plný lásky, ktorý umocňoval moju hrdosť na prežitie rokov, kedy sa mi vynárali dobré a pekné spomienky. Je to tak správne. Na zlé treba zabudnúť, lebo život ide ďalej.

Čo sa týka môjho vdovského života, som úplne vyrovnaná. So všetkým si viem poradiť. Po finančnej stránke som nikdy nebola na dne. Pokladám sa za dobrého ekonóma. Nie som odkázaná ani na pomoc detí. Stačí, keď si navzájom preukazujeme lásku, úctu a vďačnosť. Moje deti ma nerozoznávajú. Telefóny mi nevyzváňajú, ale keď ja zavolám, ešte sa mi nestalo, aby mi niekto nespľnil to, o čo som ho požiadal. Za všetko touto cestou mojím deťom ďakujem!“

Spracovala Adela Michalská

Písal sa rok Pána 1930

K 80. narodeninám Eleonóry Kamod'ovej

Moja rodná obec je Muránska Lehota. Moji drahí rodičia spomínali, že v roku 1930 bola veľmi tuhá zima, ale narodilo sa až 17 detí. Ja som sa narodila ako prvá – 20. februára, ale do matriky ma dali zapísať 21. menom Eleonóra, lebo vtedy bolo v kalendári Eleonóra. Volali ma Elena, Elka Kiňová. Bolo nás päť súrodencov, z toho iba jeden chlapec. Aj otcov brat, ktorý tiež býval na dvore, mal päť detí, takže detstvo sme mali šťastné a veselé.

V roku 1936 prišla škola – bolo nás tam 70 žiakov, teda všetky ročníky spolu. Učila nás slobodná pani učiteľka z Muráňa Eliška Fiťmová (z posledného domu smerom na Revúcu). Bola veľmi šikovná – už v 2. ročníku poobede nás dievčatá i chlapcov učila štopkať ponožky, vyšívať, prišívať gombíky a pod. Rodičia ma z 5. ročníka dali do Gymnázia v Tisovci. Absolvovala som aj kurz Vyššia škola pracujúcich v Bratislave a šesť rokov som potom pracovala v školstve.

Po vojne boli zriadené okrsky a aj do Muráňa bol pridelený jeden príslušník VB, ktorý spravoval i okolité obce. Návšteva toho žandára sa u nás opakovala čím ďalej tým viac a každý si myslel, že sa niečo stalo. S otcom stále dlho debatovali a mama ho vždy aj poučtili: Pekný, urastený, vždy pekne ustrojený, prívětivý – zapáčil sa aj mne, lebo rodičom naznačil, že sa mu páči ich dcéra, a tak sme sa v roku 1954 aj zobrali. Narodili sa nám tri dcéry: Elenka, Katka a Martuška. Jednu dcéru Aničku som už mala z prvého manželstva. Spolu sme si postavili dom a pracovala som v predajni Otex-Prešov až do dôchodku. Vo veku 54 rokov v roku 1984 som šla do starobného dôchodku.

Tento rok som dovršila požehnaných 80 rokov a ďakujem Pánu Bohu, že mi doprial sa ich dožiť! Manžel ma opustil po krátkej chorobe v roku 2001. Spolu sme prežili krásnych 47 rokov. Vdova som už desiaty rok. Teraz bývam s najmladším vnukom Martinkom. Mám štyri dcéry, osem vnúčat a dve pravnučky. Dcéry sú roztrúsené po svete, ale často a rady sa vracajú domov, takže som málokedy sama.

Touto cestou srdečne pozdravujem všetky 80-ničky a 80-nikov z Muráňa i Muránskej Lehoty. Prajem im ešte mnoho zdravia a Božieho požehnanie!

Oslávkyňa s dcérami Aničkou, Elenkou, Katkou a Martuškou.

Na návšteve u priateľov

V dňoch 24.- 26. septembra 2010 sa delegácia obce Muráň zúčastnila návštevy družobného mesta Fryšták. Delegáciu viedol starosta obce Ing. Goldschmidt a riaditeľ základnej školy Mgr. Kontúr. Návšteva sa uskutočnila pri príležitosti akcie „Družobní dny obce Muráň a mesta Fryštáku.“ História priateľských vzťahov sa začala už v roku 1954 a trvá už neuveriteľných 56 rokov. Ťažko opísať atmosféru tohto stretnutia. Od prvej chvíle sme boli obklopení neuveriteľnou starostlivosťou. Prvý deň resp. podvečer sme sa zúčastnili spoločenského večera v základnej škole, kde priatelia z Fryštáku pripravili nádherný program. Všetci sme boli dojatí vystúpením p. Mgr. Sylvy Knedlovej v poetickom pásme o Muráni. Pani Knedlová bola v Muráni v r. 1954 ako mladá učiteľka a Muráň

priateľov, ktorí o Muráni hovoria s veľkou láskou, ako napr. p. Dr. Zapletal, ktorý bol v Muráni ako 13 ročný a dodnes je zaľúbený do „Muránskej Venuše“ Márie Széchy, o ktorej sa mu aj dnes sníva a verte - neverte, on ju v Muráni aj videl.

V mene našej delegácie sa všetkým Fryštáčanom poďakoval starosta Ing. R. Goldschmidt. Ťažko vymenovať všetkých, ktorým patrí naša vďaka, ale predsa menovite ďakujeme p. starostovi Mgr. Lubomírovi Doležalovi, zástupcovi starostu Radomírovi Dupalovi, p. Knedlovej, p. Miklovi, p. Pačgáčovi, Nášelovi, Sovadinovi, p. Ševelovej, p. Vyskupovi, Ing. Velikovskému, Zapletalovi, p. Bezděčkovici a všetkým ostatným členom zastupiteľstva, personálu základnej školy a školskej jedálne, majiteľom penziónu, ktorí všetci pre nás pripravili príjemné prostredie počas celého pobytu. Priatelia, srdečná vďaka a dovidenia v Muráni!

Ing. Ľudevít Albíni

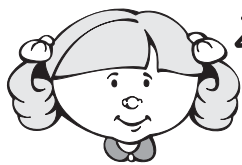

je jej srdcovka dodnes. Nedá mi nepovedať, že p. Knedlová aj pri tejto návšteve prekypovala energiou a venovala sa nám maximálne každý deň. Obdivuhodná žena a veľká priateľka Muráňa. Vďaka Vám, p. Knedlová! Prvý večer vystúpili aj žiačky základnej školy, zazneli krásne piesne v podaní dcéry starostu Fryštáku p. Mgr. Luboša Doležala a zaznela aj ľubozvučná slovenčina v podaní žiačky Základnej školy vo Fryštáku. Na druhý deň nás čakala návšteva Zlína, Baťov mrakodrap a Múzeum historických vozidiel v Zlíne a potom zámok v Kroměříži. Plní dojmov z celodenného programu sme večer usadli k bohatu prestretým stolom za doprovodu moravskej cimbalovej muziky. Veru sme si aj zanútili a zatancovali. Úprimne však musím povedať, že keď začal spievať p. Libor Mikl, všetci sme stíchli a počúvali nádherné ľudové piesne z Moravy. V nedeľu 26. sme sa zúčastnili slávnostnej omše v Rímskokatolíckom kostole vo Fryštáku pri príležitosti „Staričkovskej púte.“ Tá sa koná každý rok v tomto období na počesť saleziánskeho mnicha, ktorý pôsobil vo Fryštáku až do svojej smrti. V pokročilom veku ho všetci Fryštáčania volali „stariček.“ Po

omši nasledovala slávnosť odhalenia Súsošia Návraty, ktoré boli odhalené na mieste prvého osídľovania Fryštáku. Súsošie vytvoril miestny sochár p. Stanislav Navrátil – Kynský. Pán Navrátil sa zároveň ponúkol, že aj v Muráni je ochotný vytvoriť umelecké dielo, ktoré by pripomínalo naše vzájomné priateľstvo.

Dva dni ubehli veľmi rýchlo, ani sa nám nechcelo domov. Ťažko sa nám lúčilo s priateľmi. Všetci sme boli plní dojmov zo stretnutí. Presvedčili sme sa, že vo Fryštáku máme skutočných

VYHRAL SOM VÝLET PRE SVOJU TRIEDU

Vít'azný príbeh v súťaži VVS a.s. Košice VODNÍČEK

„Uf!“, ale som sa zľakol, keď som si dnes ráno umýval zuby. Čistím si zuby, ešte taký mierne prispatý, veď do školy sa mi vôbec nechce. Zrazu hrmot, buchot – neviem, čo sa deje. Hneď som sa prebral a čo nevidím. Z vodovodného kohútika trčí nos. Asi sa mi sníva, pomyslel som si. A čistím si zuby ďalej. Pretieram si oči, či naozaj dobre vidím, lebo teraz trčí aj kus brady. A keď to na mňa zažmurkalo, prebral som sa celkom.

„Kto si? Čo si?“ ticho som zašepkal. Asi ma nepočuje. „Hej! Počuješ? Tak mi už povedz, prosím, kto si!“ povedal som o čosi hlasnejšie. „Ja?“ zažmurkal na mňa. „Ja som predsa malý Vodníček a bývam tu.“ „A ako si sa sem dostal?“ nedalo mi to pokoja. „Tak ako sa k teba dostáva voda. Keď chceš, tak ti to porozprávam.“

Niekde ďaleko v lese vyvierá voda z prameňa. Tá priteká do vodojemu, kde sa dezinfikuje, aby k vám prišla už bez jedinej chybičky. K vám domov sa voda potom dostáva potrubím. Takže, ty otočíš kohútikom a máš vodu, ktorá prospieva tvojmu zdraviu, posilňuje tvoje zuby a kosti, nespôsobuje obezitu, uhasí ti smäd a prinesie ti osvieženie. Obsahuje množstvo minerálnych látok a neobsahuje žiadne škodlivé látky. Ešte by som ti toho mohol porozprávať veľa, ale ty už musíš do školy.“

A už ho nebolo. Darmo som otáčal kohútikom, aby mi ešte niečo porozprával. Ale teraz som sa už ponáhal do školy vyrozprávať spolužiakom, čo som zažil. Nevedel som sa však už dočkať večera, keď si pôjdem umyť zuby...

Janko Lukáš

S príbehom Vodníček som vyhral 1. miesto v súťaži VVS a.s. Košice. Mojou odmenou boli školské potreby. Okrem toho som získal pre celú svoju triedu výlet. A to nie hocijaký. Cieľom bola vodná nádrž Starina. Táto nádrž sa nachádza v najvýchodnejšom cípe Slovenska. Jej návštevu musí povoliť polícia v Snine alebo v Stakčine. Je zásobárňou pitnej vody pre východné Slovensko.

Naša cesta sa začala 28. 5. 2010 ráno o 7.00 hod. Vtedy nás už čakal mikrobus z Košíc, do ktorého sme plní očakávania nastúpili. Čakala nás dlhá cesta. Keď sa nám podarilo konečne asi po štyroch hodinách doraziť, uvideli sme vodnú plochu, ktorá sa rozkladá na 240 ha a má objem 59,8 m³, priehradný múr má 50m. Jej vybudovaniu predchádzalo vystaňovanie 7 dedín. Toto všetko a ešte veľa zaujímavého sme sa dozvedeli od uja, ktorý nás sprevádzal. Po obede a občerstvení sme sa vybrali na cestu späť.

Pozor na nás dávala naša pani učiteľka Mgr. Katka Šuchová a pani učiteľka Mgr. Slávka Vrbjarová. Chceme sa im touto cestou poďakovať, že sa s nami na tento náročný výlet vybrali. Domov sme sa vrátili unavení, ale znovu o niečo múdrejší a plní zážitkov.

Janko Lukáš

DETSKÝ KÚTIK

Poznáte úslovia?

Milí školáci, teda deti školopovinné! Ľudia radi používajú ľudové múdrosti a skúsenosti. Namiesto dlhého opisu na vysvetlenie situácie stačí použiť jednu vetu. V knihe Rozum pod lavicou (Olga Elmanová, 2004) je takýchto výrokov – úsloví 136, a tak sme pre vás vybrali tucet najčastejšie používaných v našej komunikácii. Sme však presvedčení, že vy poznáte aj ďalšie úslovia podobného charakteru.

1. Sláviť abrahámoviny – dožiť sa 50. narodenín, osláviť ich.
2. Achillova päta – najslabšie, najzraniteľnejšie miesto.
Např. aj pravopis či matematika môžu byť Achilovou päťou.
3. Byť v jame levovej – cítiť sa ohrozený okolím, osamotený medzi nepriateľmi.
4. Damoklov meč – symbol stále hroziaceho ne-

bezpečenia.

5. Diogenes v sude - symbol človeka, ktorý takmer nič nepotrebuje. Grécky filozof Diogenes totiž žil v sude a hlásal bezprostredný vzťah k prírode.
6. Farizej – človek falošný, neúprimný a pokrytecký, ktorému sa nedá veriť.
7. Rozťat' gordický uzol – rýchlo vyriešiť nejaký zložitý problém.
8. Herodes – v modernom poňatí človek, ktorý nemá rád malé deti a je schopný ublížiť im. Nešťítí sa ničoho, je symbolom zla.
9. Hurónsky rev – hlučný krik, ktorý nie je okoliu veľmi príjemný.
10. Jóbova zvesť – nečakaná správa o veľkom nešťastí.
11. Kocky sú hodené – toto úslovie sa používa pri dôležitom rozhodnutí, ktoré nemá istý koniec, nevieme, ako dopadne, ale už sa nedá cúvnuť.
Např. pri podaní prihlášky na strednú školu.
12. Starý ako Matuzalem – symbol dlhovekosti.

- RS -

PRÁZDNINOVÉ ECHO Prežitie v divočine 2010

V dňoch 6. až 8. augusta sa uskutočnil putovný tábor Muránskou planinou, ktorý organizovala Správa NP Muránska planina. Zúčastnili sme sa ho traja chlapci z Muráňa. Ja Martin Senko, Samuel Haššo a Laco Juššik. V piatok ráno sme vystrojení išli autobusom do Tisovca a z Tisovca vlakom na sedlo Zbojská. Odtiaľ sme išli peši na Kučalach a ďalej na sedlo Burda. Tu sme si dali menší oddych, nabrali energiu a pokračovali na Stožky. Na Stožkách sme prenocovali prvú noc v zrubu. Večer sme si so strážcami národného parku založili vatru. Na druhý deň sme pešo pokračovali na Nižnú Kľakovú. Tu na nás čakali rôzne atrakcie a súťaže. Všetci sme boli odmenení drobnými cenami. Deň sme uzavreli spoločným táborákom a opekačkou. Nižnú Kľakovú sme opustili v nedeľu o cca 13.00. Spoločne sme sa presunuli Hrdzavou dolinou do Muráňa a ostatní spojmi domov. Muránska planina je nádherná a možno ani nevieme, akú máme krásnu prírodu.

Martin Senko

Spomína
pani učiteľka

K 80. narodeninám Emílie Kochjarovej

So žiakmi v Muránskej Lehote.

Osemdesiat rokov. Čas, ktorý písal knihu života, bol časom, kedy sa striedala radosť, šťastie i časom bolesti, žiaľu a starostí.

Moje detské roky boli šťastné, ba môžem povedať prešťastné až do chvíle, keď som v 11 rokoch stratila svoju milovanú matku. No, aby to nešťastie bolo úplné, o šesť rokov zomrel aj otec. A tak v 17 rokoch zostala som s bratom sama. Brat o osem rokov starší v tom čase už študoval na vysokej škole v Bratislave a ja na strednej škole v Žiline. Po rokoch štúdia, ktoré sme obaja úspešne ukončili, nastúpila som do zamestnania.

Moje prvé pôsobisko bolo v Maríkovej pri Považskej Bystrici. Tu som sa zoznámila s mojím manželom a o dva roky sme sa zobrali. Naše manželstvo trvalo 43 rokov a bolo šťastné. Platila v ňom láska, vzájomná úcta a tolerancia. Teraz som už 17 rokov vdova a dôchodkyňa. Počas môjho takmer 40 ročného pôsobenia v školských službách som pracovala na Považí, Kysuciach i na Orave. Na Gemerí som zakotvila v roku 1958. Prvý rok som učila v Revúcej, no po roku som sa na vlastnú žiadosť dostala do Muráňa. Po ďalšom roku sme si s kolegyňou vymenili miesta a ja som odišla učiť do Muránskej Lehoty. Tam som pôsobila takmer 18 rokov. Boli to roky na-

plnené prácou a pokojom. Moji žiaci boli slušní, úctiví, dobrí, tak ako ich rodičia a patrí im za to veľká vďaka.

Po integrácii muránskeho školy do Muráňa v roku 1976 som opäť začala učiť v Muráni a tam som už pôsobila až do odchodu na dôchodok.

Dnes, keď stretávam mojich žiakov, už aj oni majú šediny, uvedomujem si, že ten čas života strašne rýchlo letí a ja ďakujem za čas, ktorý som prežila či už bol dobrý alebo zlý.

Prvý rok v Muráni. Pani E. Kochjarová (zľava) s M. Bartókovou (rod. Strmeňovou) a J. Vištiakovou.

Hneď po fronte stavať dom bola odvaha. Nebolo potravín, nevyrábali sa ešte tehly, kvádre na stavanie domu, čiže nebolo ani z čoho stavať. Bola to odvaha mojej mamičky, že bola nútená zabezpečiť potraviny – zvlášť múku, aby sme sa mali aj my z čoho nasýtiť aj pre tých, ktorí na dome pracovali.

Bolo nutné konať. Mama zapriahla kone a povedala nám, že ide do Maďarska na tabak („dohán“). O týždeň sa vrátila a znova musela ísť na koňoch do Trenčína a vymeniť tabak za cukor. Potom ju čakala tretia cesta – znova ísť do Maďarska a vymeniť cukor za pšenicu, alebo múku. Veľa všeličoho prežila, ale v konečnom dôsledku bola úspešná, lebo tento obchod na výmenu sa jej podaril. Potom bola v Tornali pri Rómoch, ktorí vedeli robiť a páliť tehly. Prišli hádam tri rodiny, ktoré bolo treba živiť. Každý deň domáci veľký chlieb a 4 – 5 l mlieka. Boli však šikovní, podarilo sa im napáliť 45 000 tehál. Ja s otcom sme im nestačili voziť drevo na pálenie. Doma sme robili kvádre, a tak sme stavebný materiál nazhánali. V zime v r. 1946-47 sme vozili tieto tehly z pecí domov. Robili ich tam pri vleku – aj tak sme to volali pri „tehlari.“

Ako sme stavali prvý poschodový dom v Muráni

Mama bola dosť pokroková a hovorila, že nastanú nové časy, že nikto už nebude stavať drevené domy, ale murované a veľké. Chcela poschodový dom, pretože je to oproti námestia a prostred dediny: „Musíme postaviť dom poschodový, veď nás je veľa.“ Nestačilo sa narúbať dreva, preto jednu zimu múry boli prikryté, lebo strecha nebola hotová, len keď dovezli drevo. Potom sme rýchlo robili pivnice a prizemie, aby sme mali kde bývať. Potom sme dom nedokončili, lebo sme na to nemali peniaze. Za vojnovú škodu sme dostali 45 000 a za ne sme museli kúpiť kone, lebo bolo treba majetok obrábať. Museli sme ešte doplatiť, lebo bolo treba vozy, postroje na kone a na dom sa nič nezvyšilo.

Je veľký rozdiel stavať dom teraz a vtedy. Neboli miešačky, výťahy, buldozéry, to všetko bolo tak asi o 10 rokov. Robili sme ručne všetko a maltu nosili až ku komínom vo dvoch vedrách. Hoci som bola mladá, bola to strašná námaha aj pre mňa, nakoľko sme vtedy ešte súkromne hospodárili. Okrem stavania bolo treba dojsť 3 kravy, nachovať ošípané a kým som videla ešte kopat' na „konopnici.“ Taký bol život vtedy. Niekedy sme mali suché seno na lúke, ale keď sa večer začalo mračiť, išli sme ho s mamou skladať a prišli sme domov po polnoci. Mne sa dostalo najviac roboty, lebo som bola najstaršia. Predsa však bol život veselý, nebrali sme si nič pesimisticky, ale opadne. Je pravda, že mladý človek viac vydrží ako starší.

Tak som vám teda opísala stavanie prvého poschodového domu v Muráni, ktorý sa vypína oproti námestiu. Horšie bolo, že sme dvakrát vyhoreli a dom nebol poistený, tak sme nedostali ani korunu.

Gabriela Palušová

Z cyklu rómskych príbehov Bohdany Haluškovej

Renáta všetko rieši s úsmevom

Kto by nepoznal našu spoluobčianku Renátu Dulákovú? Taká kopa smiechu. Na jej tvári nikdy nevidno smútok, hoci sa stará o viacero detí. Jej sa nelení im navariť či je ráno alebo večer. Hocikeď ráno povie, že už navarila halušíek, ale čo bude na obed, ešte nevie... Keby mala z čoho, ako aj niekedy nemá, nelenilo by sa jej variť aj o polnoci. Všetky jej deti sú slušné, pekné a hlavne samostatné. Pokrstené sú, ako sa patrí, na prvom svätom prijímaní a birmovke tiež boli.

Renáta však vyzerá ako najstaršia sestra svojich detí. Zachichúňa sa, keď si prezerám jej oblečenie. Vraj ona tiež nechce hocičo! Aj keď je už babička – má pekného vnúčka Miška. Dcéra Editka mi vyzobrávala mamin príbeh, že ju rodičia nechceli dať otcovi, a tak ju vraj ukradol v jednej sukni a papučkách. Jednu po ceste stratila... Veľmi mladá porodila dcéru Renátu, ale vydávala sa až potom po dvoch rokoch. Vždy

túžila po bielych svadobných šatách, ale tento sen sa jej nespínil – vydávala sa v kostýme. Dcéra Veronika tiež oceňuje jej veselú povahu. Dá sa vraj s ňou porozprávať ako s kamarátkou. Smeje sa, že jej mamu v detstve volali Pipina, lebo mama ju česala na copy ako Pipi dlhá pančucha.

Naša suseda Renáta má jazyk za dvoch, poklebetí si s každým. Veru, svet by bol hneď krajší, keby mal každý takú povahu. V televíznej relácii Modré z neba by si vraj vysnívala ružovú spálňu, po ktorej túži už dvadsať rokov. Všetko by muselo byť ružovučké... Vraciam ju do reality poznámkou, že pri takých deťoch! Veď ešte niektoré sú malé. Opäť sa len chichúňa, že každý má právo snívať.

Tak toto je naša spoluobčianka Renáta, ktorá o sebe tvrdí, že nevie rovno krájať chlieb, a preto vždy kupuje iba krájaný. Jej deti sú však presvedčené, že takú mamu im môžu iba závidieť.

Začali písať dejiny ZDŠ v Muráni

Žiaci na priloženom zábere sa v čase svojej povinnej školskej dochádzky právom hrdili, že boli dvakrát tzv. pánni školy, lebo už ako ôsmaci boli najstarším ročníkom a potom ešte pokračovali ako žiaci 9. ročníka, pretože skončila osemročná stredná škola a nahradila ju základná deväťročná škola.

Na fotografii sú dievčatá a chlapci z Muráňa z Muránskej Lehoty, Muránskej Dlhej Lúky, Muránskej Huty a Prednej Hory, ktorí v školskom roku 1961/1962 ako prví navštevovali 9. ročník ZDŠ v Muráni.

Vrchný rad zľava: Pavel ŽIAK, Igor LÁBAJ, Jaroslav HOĐÁK, Anna ŠVONAVCOVÁ, Želmíra ŽUREJOVÁ, Lýdia ŠTURMANOVÁ, Viera Lábajová,

Ludmila BÁBELOVÁ, Jaroslav MAJLING, Juraj JANKOVIČ, Marian HALČIN.

Prostredný rad: Mária KRŠTIEŇOVÁ, Anna ŠKVARCOVÁ, Júlia FABOVÁ, Želmíra KIŇOVÁ, Margita DENDEŠIOVÁ, Magdaléna HRBÁLOVÁ, Ružena HAJDÚKOVÁ, Emília VRBJAROVÁ, Anastáza ŽIAKOVÁ, Ludmila JANKOVIČOVÁ, Anna TABAKOVÁ, Viera SPIŠÁKOVÁ.

Rad pod nimi: Viera FABOVÁ, Eva MÜLLEROVÁ, páni učiteľia: Ján VAVREK, Ružena ŠTEFANKOVÁ, Juraj HANUŠTIK, Pavol MARTINOVE, Božena PETALÍKOVÁ, Ján GALOVIČ, žiačky: Marta SKLENÁRIKOVÁ a Viera BENKOVÁ.

Mgr. Ružena Svoreňová

Muránčania Marta a Martin Haluškovci vychovali spolu tri deti: po päťročnej dcére Martuške prišli na svet ešte dvojčatá Alenka a Ľubko, ktoré si toho roku pripomínajú svoje 50. narodeniny. Jediný syn Ľubomír je talentovaný a úspešný športovec – už ako žiakovi ZŠ v Muráni mu učaroval

nezit Jelšava. Od roku 1975 už hrával v krajských a celoštátnych súťažiach v rámci bývalého Československa. V prehľade postupne pôsobil v družstvách: Tatramat Matejovce, VTJ Písek, ZVL Nová Dubnica, Vrias Nové Zámky, STK Nové Zámky. K jeho zahraničných pôsobiskám patria v Rakúsku HSV Neusiedl am See a klub Austrosat Jois. Bol aj reprezentačným trénerom kadetov SR na MEJ v Ľubľani.

Náš rodák – športový talent z Muráňa v súčasnosti vykonáva trénerskú činnosť, vlastne pôsobil vo všetkých kluboch, v ktorých sám vystupoval ako

Športový talent – jubilant

Keby sme hľadali športové talenty v rámci našej obce, právom by sme mohli k nim zaradiť aj pána MARTINA KOCHJARA, ktorý si v súčasnosti pripomína svoje okrúhle životné jubileum – 50. narodeniny. Na stránkach našej tlače sme už jeho meno zviditeľnili v súvislosti s dlhodobým, mnohonásobným darcovstvom krvi, avšak rad jeho mimopracovných aktivít, záľub a koníčkov sa tým nekončí. Turistiku spája s hubárčením, prácu v záhrade s ošetrovaním ovocných stromov, vyzná sa aj v gastro-kulinárskom umení (najmä počas letných guľáš – gardenparty) atď. Darí sa mu však najmä v športovej oblasti, k čomu vedie aj svojich dvoch už dospelých synov.

„Mátaš“ – ako ho volajú kamaráti a dobrí známi – je nielen medzi svojimi rovesníkmi najaktívnejším a úspešným športovcom, ale môže byť vzorom aj pre mladšie generácie Muránčanov. S entuziazmom víta všetky obecné súťaže a tradične každoročne žne úspechy: vo futbale, stolnom tenise, muránskej bliske atď. Známy je svojou dobrostnosťou, zmyslom pre fair play zápolenie, ale aj ochotou pomôcť, podeliť sa s vlastnými mnohorakými praktickými skúsenosťami. A jeho overené praktiky na štíhlu líniu: „Pohyb, žiadna diéta, šport v každom veku!“

Vážený pán Martin Kochjar, k narodeninám – abrahámovinám Vám prajeme dobré zdravie, veľa šťastia v osobnom živote a radosti z ďalších Vašich športových úspechov.

Stolnotenisové aktivity nášho rodáka K 50. narodeninám Ľubomíra Halušku

stolný tenis. Ako sám uviedol, s týmto športom začínal v jedenástich rokoch práve na chodbe muránskej školy.

Ako náš zdroj uvádza (Slovenský stolný tenis, 1/2010, s. 26), stolný tenista pán Haluška po žiacich súťažiach sa prepracoval do súťaží mužov v okrese Rožňava. Jednu sezónu hral v klube Mag-

hráč. Venuje sa hlavne mladým hráčom ako tréner v kluboch STK Nové Zámky a Austrosat Jois. Teraz je aj managerom a predsedom klubu STK Nové Zámky. Nášmu jubilantovi k okrúhlym narodeninám blahoželáme a ako trénerovi mu prajeme šťastie a pevnú ruku pri formovaní stolnotenisových talentov.

- RS -

Futbal

Na úvod sezóny krutá prehra

MURÁŇ – LUBENÍK 1 : 4 (0 : 1)

Zostava domácich: Olejník (od 71. min. Kasper), Hutaň M., Gergely, Dzura, Švonavec, Heger, Schaller Kochjar F., Goldschmidt, Krajňák (od 65. min. Ďurej), Vavrek.

Úvod zápasu vôbec nenasvedčoval, že do Muráňa prišiel adept na postup. V prvých 25 minútach mali domáci tri vyložené šance, ktoré postupne pozahadzovali Vavrek (hlavou nad po rohovou kope), Krajňák prestrelil z 10 m, trestný kop Schallera z 30 m s námahou brankár hostí vyráža na roh. Od toho okamihu, ako keby domáci stratili pôdu pod nohami, začali kopíť zbytočné taktické chyby, uchyľovali sa k individuálnym akciám, ktoré narážali na dobre organizovanú zálohu a tvrdú obranu, ktorá hraničila nad mieru únosnosť, za čo si vyslúžil iba miernu žltú kartu hráč hostí Konček. Domáci zbytočne znervózneli, z čoho boli nešportové prejavy, za čo si vyslúžili žlté karty: Švonavec, Gergely,

Krajňák. Tesne pred polčasom, po chybe Švonavca a Dzuru prekonal Olejníka Lukáč 0:1.

Hneď na úvod druhého polčasu v 47. min. prekvapili hostia nepokrytú pravú stranu obrany a pohodlne zvýšili na 0 : 2. V 55. min. sa vo vyloženej šanci ocitol Krajňák, ktorému slabú strelu z 10 metrov vyráža brankár na roh. Vtedy sa ešte niečo dalo urobiť s výsledkom, ale opak bol pravdou, keď sa potvrdilo pravidlo nedáš – dostaneš, a tak hneď z protiútku strelou z 18 m, proti ktorej bol Olejník bezmocný, zvýšili na 0 : 3. Hosti to upokojilo a výsledkom nesústredenosťi bol vlastný gól po centrovanej lopte do 16-ky, kedy lopta z hlavy jedného z obrancov skončila v sieti prekvapeného brankára 1 : 3.

Potom sa zápas už iba dohrával, hráči sa vybijali v osobných súbojoch, čoho výsledkom bol zbytočný faul domáceho hráča Gergelyho, ktorý po druhej žltej karte dostal v 85. min aj červenú kartu. O minútu neskôr netakticky fauloval v rohu šestnástky Dzura, unikajúceho hráča hostí a brankár hostí premieňa nariadený pokutový kop, ktorý striedajúci Kasper tečuje do bránky a je 1:4.

A prečo otázka viacerých na krutú prehru? Pretože súper bol disciplinovanejší, ale nie lepší!

Pavol Mláky

V derby bez bodu

MURÁŇ – REVÚČKA 2 : 4 (0 : 1)

Ani v ďalšom zápase sa netešili domáci hráči z víťazstva. V nedeľu 22. 8. 2010 nastúpili hráči za príjemného letného počasia na veľmi dobre pripravenom ihrisku v derby zápase s Revúčkou v tomto zložení: Olejník, Heger, Dzura, Laurenčík, Švonavec, Kochjar F., Schaller, Hrbáľ (od 46. min. Chovanec), Bábefa, Vavrek, Krajňák (od 75. min. Ďurej)

Už od úvodných minút zápasu bolo zjavné, že hostia svojím rozostavením sa zamerajú na bránenie, z ktorého cez dobre organizovanú zálohu s dobrou kombináciou a presnými prihrávkami na vysunutých mladých a rýchlych útočníkov budú chcieť prevrápiť domácu obranu. Už v piatej minúte mali prvú vyloženú šancu, ktorú po chybe Hegera zahadzujú strelou vedľa bránky. Domáci boli premotivovaní na tento zápas, veľmi chceli zabojsť, ale bolo to iba nepresné nakopávanie lôpt na dobre prikrýtych útočníkov, bez podržania lopty v zálohe. Hostia bezzubému tlaku domácich odolávali, ale keď sa naskytila príležitosť, vyrážali s mladými útočníkmi do takto otvorenej obrany a znovu pohrozili v 23. minúte hlavičkou z 8 m nad. Už o minútu nato prišla prvá strela domácich na bránku súpera. Rýchle kombinácie sa hosťom darili a po jednej z nich v šestnástke po vyšachovaní domácich obrancov bezproblémovo dávajú gól 0 : 1. Tesne pred polčasom dostáva domáci Bábefa žltú kartu za nešportové správanie.

Do druhého polčasu domáci nastúpili v pozmenenej zostave, čo prinieslo oživenie v hre a hneď v 48. minúte po centrí z ľavej strany Hegerovi padá lopta na hlavu a od nej lobom prekvapenému brankárovi za chrbát.

Je vyrovnané 1 : 1. O desať minút neskôr po podobnej akcii dáva hlavou Vavrek na 2 : 1. Tlak domácich narastal, čo hosti zaskočilo, pripravili si aj ďalšie šance, ktoré však zahadzujú. Škoda, že to trvalo iba 25 minút, potom domáci začali hrzdržiať, čím vyprovokovali hosti k lepšiemu a tesnejšiemu napádaniu domácich hráčov, ktorí zrazu začali robiť nepochopiteľné chyby, alebo si už mysleli, že tento zápas už majú vyhrať, čo hostia náležito využili a v priebehu 83. minúty otočili stav stretnutia na 2 : 3, keď oba góly padli z pravej strany, po zabehnutí za domácich obrancov. Posledný gól stretnutia padol už v nadstavenom čase, keď center z ľavej strany nekrytý hráč hostí z 8 m hlavou prekonáva bezmocného Olejníka.

Čo dodať na záver? Iba toľko, že zápas sa hrá 90 minút, nikdy sa netreba uspokojiť s priebežným výsledkom a je zapotreby aj viac taktického myslenia, nie hrať iba tzv. hurá systémom, veď aj v našom družstve je dosť hráčov, ktorí už niečo odohrali a niečo aj vedia, len treba to sklbiť dohromady a výsledky sa dostavia.

Pred 100 divákmi rozhodoval p. Šupka z Tisovca, ktorý v závere stretnutia udelil ešte za zbytočný faul žltú kartu Švonavcovi.

Pavol Mláky

Ostatné výsledky na ihriskách súperov:

V. Teriakovce – Muráň	4 : 0
Stárňa – Muráň	1 : 1
Tachty – Muráň	10 : 2
Sirk – Muráň	0 : 2

XIV. ročník Horského duatlonu

I tentoraz, ako už tradične v mesiaci september, 15.09. uskutočnil sa na dobre pripravených tratiach v okolí Penziónu Muráň XIV. ročník Horského duatlonu, ktorý sa skladá z horského bicyklovania a behu v teréne. Aj napriek tomu, že v predchádzajúcich dňoch často pršalo a málokto veril, že sa podujatie uskutoční, predsa sa na nás usmialo slniečko a prišlo veľa verných priaznivcov tohto športu.

V jednotlivých kategóriách súťažili:

Škôlkári:	1. Tímea Velková	Muráň
Žiaci do 10 rokov:	1. Andrej Mladší	Revúčka Lehota
Žiaci do 14 rokov:	1. Tomáš Sklenárik	Revúčka
Žiačky do 14 rokov:	1. Andrea Uličná	Revúčka
Žiaci do 18 rokov:	1. Silvester Sokol	Muráň
Muži nad 18 rokov:	1. Libor Mladší	Revúčka Lehota

Každý účastník tohto podujatia obdržal občerstvenie a pekné vecné ceny. Poďakovanie patrí usporiadateľom, TJ Tatran Muráň, Obci Muráň, SCK Magnezit Jelšava a sponzorovi podujatia firmy Soft Anarchy Revúčka p. Liborovi Mladšiemu za úspešný priebeh, prípravu a pekne strávené popoludnie. Pavol Mláky

TURISTICKÉ OKIENKO

VÝSTAVA V INFORMAČNOM STREDISKU SPRÁVY NP MURÁNSKA PLANINA

Vážení turisti a všetci priaznivci Národného parku Muránska planina! Ak navštívite obec Muráň a zastavíte sa v našom informačnom stredisku, nezabudnite si prezrieť aj jeho expozíciu, ktorá je orientovaná na desať tematických okruhov. Načiera do histórie hradov Muráň a Tisovec, ponúka prehľad vzácnych archeologických nálezov. Približuje tiež chov koní na Muránskej planine. Pozornosť je zameraná aj na osídlenie a hospodársky vývoj územia (na pastierstvo, lesníctvo, ťažbu a spracovanie železnej rudy, uhliarstvo). Na výstave máte možnosť získať prehľad o jaskyniach vo vápencoch Muránskej planiny, o horských smrekových lesoch, o listnatých a zmiešaných lesoch, o ochrane územia Muránskej planiny, tiež o lúčach a mokradiach, o skalných a xerothermnych biotopoch, o geologickej stavbe Národného parku Muránska planina.

Mgr. Ján Svoreň

Muránčanom turistika veľmi nechutí

Dňa 2. októbra sa uskutočnila turistická akcia organizovaná kultúrno-športovou komisiou pri obecnom zastupiteľstve v rámci Svetového dňa chôdze na trase Muráň – Muránsky hrad a späť. Možno počasie a možno aj chuť vystúpiť na hrad boli u domácich turistov na tzv. bode mrazu. Nepršalo, a preto sme plánovanú akciu uskutočnili. Vďaka propagácii komisie, obce, ale aj rozhlasovej stanici Regina sa na akcii zúčastnilo takmer 30 turistov. Muránčanov bolo len zopár. Po výstupe sme si spoločne pripomenuli tradíciu Svetového dňa chôdze, ktorá sa traduje od roku 1993. Po spoločnej fotografii sme chvíľu ešte zotrvali v priateľských rozhovoroch a zistili, koľko zaujímavých osobností sa prišlo na hrad v tento deň pozrieť. Záverom chcem vyzvať najmä našu mladú generáciu, aby si našla vzťah k rodnému kraju aj cestou organizovaných turistických akcií.

Ing. František Lukáš
predseda KŠK pri OZ v Muráni

Rozlúčili sme sa s najstaršou obyvateľkou Muráňa, dlhoročnou členkou ZPOZu

*Dotýklo srdce,
ktoré sme tak milovali,
klesli ruky,
čo pre nás tak veľa pracovali.
Zhasli jej oči,
stíchol jej nádherný hlas,
vďaka ti, starká,
za všetkých nás.*

Dňa 27. augusta 2010 nás navždy opustila mama, starká, prastarká

ANNA SKLENÁRIKOVÁ

vo veku nedožitých 96 rokov.

S láskou a vďakou na ňu budú spomínať dcéra Eva s rodinou, syn Vlado s rodinou a nevesta Oľga s rodinou. Rodina zároveň ďakuje za prejavenu sústrasť a kvetinové dary všetkým, ktorí sa prišli so starkou Aničkou na poslednej ceste rozlúčiť.

Rozlúčili sme sa s pedagógom

Dňa 7. septembra 2010 nečakane navždy odišiel rodák z Muráňa pán

Mgr. PETER HALUŠKA
(nar. 6. 11. 1951)

vo veku nedožitých 59 rokov. S úctou si na svojho stredoškolského učiteľa SSOŠ v Revúcej spomínajú aj žiaci, absolventi z Muráňa. S trvalou spomienkou na spoločné pracovné pôsobenie sa s kolegom, kamarátom v každej životnej situácii lúči v mene pedagogického kolektívu a všetkých spolupracovníkov

Mgr. Ružena Svoreňová

Muránska blška žije aj po 11. rokoch

Dňa 15. 09. 2010 sa v známej lokalite pod Muránskym hradom konal už jedenásty ročník turnaja v Muránskej blške. Turnaja sa zúčastnilo sedem hráčov. Výsledky boli nasledovné :

1. miesto Peter Dulák
 2. miesto František Kršteň
 3. miesto Martin Kochjar
- Podujatie tradične organizovala

kultúrna a športová komisia pri OZ v Muráni pod vedením riaditeľa preteku Jozefa Kubaška a predsedu KŠK Ing. Františka Lukáša. Touto cestou chceme poďakovať vedeniu obce, sponzorom a aj tradičným súťažiacim za podporu podujatia.

predseda KŠK
Ing. František Lukáš

Náš jubilant

Významného životného jubilea

70. rokov sa dožil pán

Anton Topor,

člen speváckeho súboru

Levenda a správca cintorína.

Touto cestou mu prajeme veľa zdravia, šťastia a lásky.

členovia speváckeho súboru
a Obecný úrad v Muráni

Pod'akovanie za milé prijatie a informácie

Spomíname na krásne chvíle, ktoré sme strávili vo Vašom kraji. Bolo nás 30 turistov rôzneho veku z Bratislavy. Náhodou sme natrafili na informačné stredisko vo Vašej obci, len škoda, že pre krátkosť času (išiel nám autobus) nemohli aj ostatní navštíviť peknú výstavu. Ďakujeme za milé prijatie a poskytnuté informácie. Vďaka materiálom od Vás sme navštívili aj liečebňu Predná Hora, Poľovnícky zámoček a niektorí navštívili i Vitálny svet. Robili sme pekné túry po Muránskej planine a navštívili sme rôzne zaujímavosti v širokom okolí.

Ďakujeme pracovníkovi informačného strediska p. Mgr. Jánovi Svoreňovi a prikladáme fotku. Radi sa ešte niekedy vrátíme. Srdečne pozdravujeme.

Marcela Kováčová a Mária Kačírková.

Už iba v spomienkach

Venované pamiatke zosnulých

Zraňuje nás doživotne

krutý odchádzania čas.

Už iba v spomienkach

otcovia naši, drahé mamy

žijete s nami v nás.

V kvetinovom opojení

odpočítavate už mnoho jarí...

Vo Vašom poživotnom živote

sa, drahí naši, dozviete,

ako sa dcéram, synom darí?

-RS-

„Nuž ticho postojme pri partizánskych hroboch...“

Spomienkovým kvetinovým vencom k pomníku padlých v období druhej svetovej vojny v Muráni si občania pripomenuli 66. výročie SNP v piatok 27. augusta 2010. Po Hymne SR za prítomnosti starostu obce Muráň Ing. Romana Goldschmidta slávnostný príhovor predniesol predseda ZO SZPB Jozef Kubaško.

Spomienky – povstalecké, vojnové sú vždy prejavom úcty voči ľuďom, ktorí od svojich najbližších odišli nedobrovoľne navždy a pozostalí sa pri pamätníku nikdy neubránia slzám. Medzi nimi aj pani Gitka Kovalančíková, rod. Lukášová: „S bratom Jurajom sme otca takmer vôbec nepoznali. Aj jeho meno je na muránskom pomníku. Vychovala nás iba sama – starostlivá, pracovitá, dobrá naša mama

Zuzana.“ Spomienky sú o ľuďoch a nielen o zosnulých, nielen o hrdinstve, krviprelievanií či o zrade a podlosti. Sú aj o súčasníkoch, o ich pocitoch, o ich prijímaní nezmazateľných faktov, udalostí, ktoré bez ohľadu na to, či si to želáme, ovplyvnia náš život! Pani Lydka Majerčíková priznáva, že pri smutných príbehoch sa tiež neubrání slzám: „Veď je strašná už len predstava, že niekoho vlečú za autom. Tak ako otca pani Anny Kotzmanovej fašisti ťahali až na Dielik...“

„Nuž teda postojme pri partizánskych hroboch...“ vyzval nás vo svojom príhovore pán Kubaško. V závere pietnej spomienky pozval členov ZO SZPB jej predsedu na slávnostné odovzdávanie členských preukazov novým členom.

Ked' nás zvolíte...

Predstavujú sa kandidáti na poslancov obecného zastupiteľstva

Vážení občania – voliči! V súčasnom období sa chystáte využiť svoje občianske právo : právo voliť v novembrových voľbách Obecného zastupiteľstva v Muráni. Dať svoje hlasy zaregistrovaným kandidátom je úloha zodpovedná, lebo práve svojím hlasovaním máte možnosť prispieť k novému obrazu života v našej obci v nastávajúcom volebnom období. Rozhodnutie, ktorého kandidáta svojim hlasom podporiť, je teda iba vo vašich rukách. Kandidátom na poslancov záleží na každom vašom hlase, voliči však majú právo poznať ich názory, oblasti, úlohy, v ktorých chcú po zvolení svoje plány, svoj program realizovať, uplatniť svoje kvality, teoretické vedomosti i praktické skúsenosti. Nastal čas umožniť im verejne naznačiť, priznať svoje predstavy o vlastnej práci poslanca, čo považujú v obci za prvoradé, za dôležité uskutočniť čím skôr, čo a hlavne ako zmeniť terajší stav k lepšiemu, ako sa vyvarovať chýb, nedostatkov, ku ktorým možno došlo v minulosti, prípadne ako čo najefektívnejšie pokračovať v úspešne začatom diele končiacieho volebného obdobia. Vážení voliči, všetkým kandidátom na poslancov OcÚ v Muráni sme položili rovnaké otázky: 1. Už ste kandidovali vo voľbách a boli ste zvolení? 2. Prečo si myslíte, že by vás mali občania zvoliť? 3. Ak sa stanete poslancom, v akej oblasti sa plánujete realizovať, resp. čo by ste navrhli zaradiť do volebného programu? (rs)

Miestna volebná komisia v Muráni preskúmala podľa §18 zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov vyhlasuje, že pre voľby poslancov obecného zastupiteľstva zaregistrovala týchto kandidátov:

1. Ľudvík Albini, Ing., 61 rokov, dôchodca, Muráň 199, SMER-SD

„Áno. V rokoch 1994 – 1998 ako poslanec Mestského zastupiteľstva v Revúcej, člen rady a predseda podnikateľskej komisie. V rokoch 2006 – 2010 ako poslanec Obecného zastupiteľstva v Muráni a ako predseda soc. práv. komisie. Všetko nechám na občanov. Oni majú právo vybrať a zvoliť svojich zástupcov. Blízka mi je oblasť sociálna, starostlivosť o chorých, opustených a nevládných ľudí odkázaných na pomoc v starobe.“

- Obnova komunikácií a chodníkov v obci
- Zabezpečiť podmienky pre kultúru a šport pre mladšiu generáciu ale aj pre starších občanov.

4. Ľubica Frandelová, 55 rokov, invalidná dôchodkyňa, Muráň 400, nezávislá kandidátka

„Áno, už som kandidovala a bola som zvolená, pracovala som v sociálnej komisii.“

Myslím si, že som priama a otvorená v každom smere aj čo sa týka otázok spoluzititia občanov v Muráni.

V prípade, že budem zvolená za poslankyňu chcela by som sa venovať otázke invalidných dôchodcov, dôchodcov – pomoc v bežnom živote.“

2. Jarmila Bábefová, Bc., 41 rokov, účtovníčka, Muráň 272, SDKÚ-DS

„Ešte som nekandidovala.“

Mám záujem podieľať sa na rozhodovacom procese o veciach verejných v našej obci, ktoré chcem usmerniť.

Do volebného programu navrhujem rozbehnúť proces bytovej výstavby, zlepšiť dostupnosť športovísk pre mládež, riešiť opatrovanie starších a chorých občanov obce výstavbou penziónu – domova dôchodcov.“

5. Radoslav Hajdúk, 27 rokov, zdravotný záchranár, Muráň 358, SMER-SD

„Kandidujem po prvýkrát. Chcem priniesť nové myšlienky do práce obecného zastupiteľstva.“

Chcel by som sa angažovať v práci s mladými ľuďmi, pretože si myslím, že v predošlých obdobiach bola táto oblasť zanedbávaná.“

3. Juraj Frandel, Ing., 44 rokov, SZČO, Muráň 121, nezávislý kandidát

„Áno. Mám dlhoročné skúsenosti práce poslanca obecného zastupiteľstva, dobré organizačné schopnosti a chcem pomôcť pri riešení rozvojových problémov v obci.“

Po zvolení chcem pokračovať v riešení problémov školy ako člen Rady školy a predseda Rady rodičov a podieľať sa svojimi schopnosťami a vedomosťami pri rozvoji obce.“

Volebný program:

- Zabezpečiť čistotu a poriadok v obci angažovaním všetkých občanov

6. Jana Hajdúková, 23 rokov, nezamestnaná, Muráň 386, SMER-SD

„Ešte som nekandidovala.“

Som toho názoru, že aj mladá generácia by sa mala zaujímať o dianie v obci a pomáhať pri riešení problémov.

Chcela by som sa venovať zlepšeniu a skultúrnemu životnému prostrediu, cestovnému ruchu, kultúre. Mojim cieľom je pracovať pre občanov, presadzovať ich opodstatnené návrhy pre rozvoj obce.“

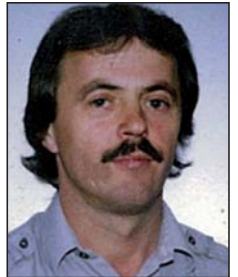

7. Jaroslav Hrivnák, 53 rokov, robotník, Muráň 418, nezávislý kandidát

„Kandidoval som, ale nebol som zvolený.“

Pre obec robím stále a chcem sa realizovať ešte viac.

Každý poslanec má byť aktívny, podávať návrhy a riešiť problémy obce.“

8. Ján Huťan, 39 rokov, vodič CMV, Muráň 394, nezávislý kandidát

„Ešte som nekandidoval vo voľbách.“

Myslím si, že by ma občania mali zvoliť, pretože som vždy ochotný pomôcť každému kto to potrebuje, samozrejme v rámci svojich možností.

Som ochotný sa podieľať na rozvoji našej obce, prispievať k jej zveľadeniu.

Ak by som sa stal poslancom, chcel by som sa realizovať v oblasti kultúry a športu, a to hlavne venovať sa mládeži, ktorá je budúcnosťou našej obce.“

9. Pavel Kochjar, Ing., 49 rokov, úradník, Muráň 417, nezávislý kandidát

Áno, na poslanca Obecného zastupiteľstva kandidujem už šiesty krát a v predchádzajúcich piatich volebných obdobiach som bol zvolený. Poslancom som už od roku 1990.

Myslím si, že v Muráni je dosť vzdelaných, šikovných ale aj obetavých ľudí, ktorí by boli ochotní venovať časť zo svojho osobného voľna v prospech obce, jej dobrého mena a v zlepšenie života všetkých obyvateľov našej obce. Ak získam dôveru aj ja, tak dúfam, že spolu s ostatnými poslancami, ale hlavne so starostom vytvoríme dobrý tím, ktorý „bude ťahať za jeden koniec“, v prospech celej obce. Ak starosta a poslanci nenájdu spoločnú reč, tak je to na škodu celej obce.

Pri vykonávaní funkcie poslanca budem využívať svoje vedomosti a skúsenosti zo života, ale aj zo zamestnania na Mestskom úrade v Revúcej.

Program je jasný : nie len udržať čo je dobré, ale vo všetkom sa zlepšiť a využiť každú novú a dobrú príležitosť. Najbližšie roky je nutné využiť na získanie čo najväčšieho množstva finančných zdrojov z programov EÚ. Dotiahnuť do úspešného konca tie, ktoré sú už rozbehnuté a využiť každú novú výzvu. Po ukončení kanalizácie v obci, bude treba poopravovať cesty a kde to bude možné, vybudovať chodníky. Vo finančnej oblasti neustále dbať na hospodárne a účelné využitie všetkých zdrojov

10. Alice Kontúrová, 63, dôchodkyňa, Muráň 352, SDKÚ-DS

„Už som kandidovala trikrát. Občanmi našej obce som bola zvolená za zástupcu starostu obce a neskôr ako starostka.

O výbere kandidátov na poslancov nech rozhodnú občania obce podľa volebného programu.

Každodenný styk s občanmi, komunikácia, upevnenie medziludských vzťahov, riešenie problémov to je moja priorita. Ďalej sa chcem venovať ochrane životného prostredia, pomáhať pri športových akciách, kultúre podľa svojich možností.“

11. Dušan Laboš, 33 rokov, SZČO, Muráň 252, nezávislý kandidát

„Vo voľbách kandidujem prvýkrát.

Som ambicióznym a podnikavým a chcem hájiť záujmy obyvateľov obce.

V rámci vytýčených cieľov by som sa snažil realizovať naše spoločné vízie a predstavy o živote v našej obci. Všetko záleží od finančnej situácie obce a od prejavenej dôvery voči novým kandidátom na poslancov obce.“

12. Jaroslava Labošová, 52 rokov, poštový doručovateľ, Muráň 252, SMER-SD

„Už som raz kandidovala.

S občanmi sa stretávam každý deň, dobre ma poznajú a preto voľbu nechám na nich. Všetko závisí od finančnej situácie obce. Do volebného programu by som zaradila sociálnu oblasť a to starostlivosť o starých a chorých ľudí.“

13. František Laurenčík, 57 rokov, SZČO, Muráň 205, nezávislý kandidát

„Už som kandidoval a bol som zvolený.

Myslím si, že poznám problémy obce a mnohé som pomáhal riešiť aj v minulosti.

Realizovať by som sa chcel v oblasti rozvoja cestovného ruchu, rozšírenia ubytovacích možností (penzión) a rozvoja zimných športov (lyžiar-

sky vlek). Chcem presadiť, aby vodovod a kanalizácia v obci spravovala obec a nie ľudia, ktorí poznajú Muráň len zďaleka a chcú ťažiť z nášho bohatstva vody.“

14. Peter Laurenčík, 37 rokov, SZČO, Muráň 169, SaS

„Nie, zatiaľ som v žiadnych voľbách nekandidoval.

Som mladý, perspektívny s chuťou tvorivo pracovať.

Rád by som sa realizoval v oblasti prezentácie našej obce a rozvoja turizmu ako aj v rozvoji športu a športových aktivít.“

15. František Lukáš, Ing., 50 rokov, riaditeľ SOŠ, Muráň 408, SMER-SD

„Áno, v roku 2006, bol som milo prekvapený priazňou Muráňčanov. Vrátil som sa do rodnej obce po smrti môjho otca, aby som bol oporou svojej mamy v starobe. Vtedy som získal najviac hlasov z poslancov po minulej komunálnej volebnej kampani.

Nielen mňa, ale všetkých tých, u ktorých občania cítia, že sa na nich môžu s dôverou obrátiť nielen počas volieb ale aj po nich.

To či sa stanem poslancom rozhodnú len voliči. Mám štvorročné skúsenosti s prácou v kultúrno-športovej komisii a v tejto oblasti by som sa chcel realizovať aj naďalej. Do volebného programu všetkých by bolo žiaduce zaradiť nie osobné ambície, ale rozumné návrhy získané od voličov.“

16. Iveta Lukašová, 35 rokov, vzorkárka, Muráň 326, nezávislá kandidátka

„Vo voľbách som sa rozhodla kandidovať prvýkrát a mojou hlavnou prioritou bude oblasť kultúry a športu, ktorá mala v mojom živote vždy dôležité miesto a do ktorej by som chcela zapojiť všetky vekové skupiny obyvateľov – seniorov, deti aj mládež.

Ak sa rozhodnete dať mi svoj hlas, športové a kultúrne aktivity budú u mňa na prvom mieste, pričom sa samozrejme budem zúčastňovať na všeobecnom zvelaďovaní obce.“

17. Radovan Matajz, 28 rokov, technik, Muráň 411, nezávislý kandidát

„Nie, nekandidoval som.

Myslím si, že Muráň potrebuje zmenu, lebo zmena je život. Dôležité je plniť požiadavky občanov a udržiavať poriadok v obci.

Realizovať by som sa chcel v oblasti kultúrnej, športovej a pozornosti venovať eurofondom.“

18. Ján Melicher, 42 rokov, hasič, Muráň 194, nezávislý kandidát

„V predchádzajúcich volebných obdobiach som nekandidoval.

Chcem zastávať a obhajovať požiadavky bežných občanov a tiež preto, lebo si myslím, že obecné zastupiteľstvo potrebuje zmenu.

V prípade, že sa stanem poslancom obecného zastupiteľstva mojim cieľom bude zvyšovanie bezpečnosti občanov pred požiarom, prestavba hasičskej zbrojnice. Detom a mládeži chcem vytvoriť lepšie podmienky na trávenie voľného času najmä rozvíjaním hasičského športu, vďaka ktorému môžu našu obec reprezentovať v blízkom i ďalekom okolí. V mojom záujme je tiež vybudovanie chodníkov popri miestnych komunikáciách, pretože premávka v našej obci je veľmi hustá a pre občanov nebezpečná.“

19. Jana Murková, Mgr., 36 rokov, učiteľka, Muráň 306, nezávislá kandidátka

„Vo voľbách som ešte nekandidovala.

Moji spoluobčania by mali voliť hlavne preto, že ma poznajú, vedia z akej rodiny pochádzam, aké mám vlastnosti, charakter a predovšetkým preto, že mi na nich, aj na našej obci záleží a ich problémy mi nie sú ľahostajné. K svojej práci, ako aj ku všetkým aktivitám, pristupujem veľmi zodpovedne. Všetko sa snažím dotiahnuť do konca a chcem pomôcť rodičom svojich detí, ktoré učím, som učila a budem učiť.

Oblasť, v ktorej by som sa chcela realizovať, je mi veľmi blízka. Je to kultúra a školstvo. Tradície, spev a hudbu mám veľmi rada a s láskou k tomu viem aj deti, s ktorými pracujem v súbore Slniečko. Už niekoľko rokov sa venujem prípravám kultúrnych podujatí v našej obci, ale aj mimo a myslím si, že dôstojne reprezentujeme celú našu obec. Zastávam názor, že budúcnosť našej obce je v našich deťoch, v mladých ľuďoch a oni majú veľký potenciál, ktorý musíme rozvíjať a podporovať vo všetkých oblastiach, aby viedli „plnohodnotný život tu, v Muráni, v našej obci.“

20. Roman Mušuka, 39 rokov, robotník, Muráň 290, SMER-SD

„Vo voľbách som ešte nekandidoval.

S rómskymi občanmi a hlavne s mladými som neustále v kontakte.

Chcel by som presadiť ich myšlienky, požiadavky, bývanie sociálne slabších rodín. Venovať sa chcem kultúrnym a športovým aktivitám.“

21. Pavel Vrabec, 50 rokov, SZČO, Muráň 251, nezávislý kandidát

„Áno, bol som zvolený. Občania by mali voliť predovšetkým pre moje skúsenosti z práce poslanca z predchádzajúcich rokov.

V prípade zvolenia by som sa chcel realizovať v oblasti rozvoja obce, jej čistoty a ďalšieho zlepšovania životného prostredia, zlepšovania života obyvateľov.“

